

רע"פ 8569/20 - מחמוד עמאש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8569/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מחמוד עמאש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 45854-07-20 מיום
12.11.2020 שניתן על ידי השופט מ' דאוד

בשם המבקש: עו"ד נחמי פיינבלט

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט מ' דאוד) בעפ"ת 45854-07-20 מיום 12.11.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (השופט א' לרנר) בתתע"א 3685-03-18 מיום 28.6.2020.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בשכרות ביום 23.2.2018, לפי סעיפים 39(3) ו-39א(3) בנסיונות סעיף 64(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. בהכרעת דין מנומקת ומפורטת הרשיע בית משפט השלום לתעבורה את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

בית המשפט נתן אמונבעדותם של שני מתנדבי המשטרה שהעידו כי עצרו את המבקש במטרה לבצע בו בדיקת "ינשופון", ולאחר שבדיקתו העלתה חשד כי הוא נוהג תחת השפעת אלכוהול, הוא נלקח לתחנת המשטרה בחיפה לשם ביצוע בדיקת "ינשופ", כאשר הוא מצוי כל העת תחת השגחה רציפה של אחד מהמתנדבים.

נוסף על כך, בית המשפט אימץ את עדויותיהם של השוטרים שקיבלו את המבקש בתחנת המשטרה וביצעו בו את בדיקת ה"ינשופ", אשר העידו כי המבקש מסר את הסכמתו לביצוע הבדיקה; כי המכשיר שבו נערכה הבדיקה היה תקין ונעשו בו כל הבדיקות הנחוצות; וכי בבדיקה שנערכה למבקש נמצא שרמת האלכוהול בגופו היתה גבוהה פי עשרה מזו שבה מתקיימת העבירה, וזאת בשים לב להיותו "נהג חדש".

חיזוק לעדויות התביעה נמצא הן בסירובו של המבקש למסור עדות בבית המשפט, הן בדברים שנאמרו על ידו בתחנת המשטרה. כך, בתחקורו בתחנת המשטרה מסר המבקש כי שנה 3 בקבוקי "בירה הייניקן" לפני שנהג ברכב, וכאשר נשאל מדוע נמצא שיכור בבדיקת ה"ינשופ", השיב במילים אלו: "פעם ראשונה ואחרונה". לבסוף, כאשר נשאל אם ברצונו להוסיף דבר מה, הגיב כך: "נגמר הכול. אמרתי לך לא לשתות יותר. למדתי", כלשונו.

4. בגזר דינו עמד בית משפט השלום לתעבורה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, שעניינם בהגנה על חיי אדם ושמירה על הבטיחות בדרכים, וזאת לנוכח הסכנה הרבה הגלומה בנהיגה בשכרות לציבור משתמשי הדרך.

בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, ולנוכח נסיבותיו האישיות של המבקש, נגזרו עליו קנס בסך 1,000 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים; ופסילת רישיון נהיגה מותנית.

5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על הכרעת הדין, בקובעו כי לא נמצא מקום להתערב בממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום לתעבורה הן באשר לתקינות מכשיר ה"ינשופ", והן ביחס לתנאים הפיזיים שבהם נערכה הבדיקה.

6. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה שב המבקש על טענותיו שלפיהן אמינות המכשיר שבו נבדק, כמו גם התנאים הנדרשים לשם ביצוע הבדיקה – לא הוכחו כנדרש. לשיטתו, הבקשה מעוררת בין היתר "שאלה משפטית" באשר לקבילות "בדיקת הכיול" שנעשתה במכשיר ה"ינשופ", לנוכח היעדר חתימת הבודק מטופס הבדיקה.

לחילופין, נטען כי יש להרשיעו בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, חֶלֶף העבירה שבה הורשע.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות

ציבורית כללית, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש (רע"פ 8892/18 ניזרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.1.2019)).

מעיון בבקשה ובנספחיה עולה כי זו אינה חורגת מנסיבותיו העובדתיות של המקרה דנן, וככזו היא אינה מקימה עילה למתן רשות ערעור. זאת, בפרט כאשר נימוקי הבקשה ממוקדים בקביעות עובדה ומהימנות שבהן אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב (רע"פ 5521/18 ציפרוט נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.8.2018)).

זאת ועוד, משעה שנקבע כי כלל הבדיקות הנחוצות לשם ווידוא תקינות מכשיר ה"ינשוף" – בוצעו, וכי המכשיר נמצא תקין, איני סבור כי יש בהיעדרה של חתימה על גבי הטפסים שמולאו במהלך בדיקות אלו כדי להקים ספק סביר באשמתו של המבקש.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשפ"א (15.12.2020).

ש ו פ ט
